

Eğer Tanrı'nın sevgisine güveniyorsanız ya da bu konuda zaman zaman düşüşler yaşamanıza rağmen imanı etkin kılmak için bir savaşım içindeyseniz;

eğer Tanrı'yı sevmekte tutkulu bir yüreğiniz varsa ya da böyle bir yüreğe sahip olma arzusu duyuyorsanız;

eğer Tanrı önünde pak bir vicdana sahip olmak sizin için önemliyse, ama bu konuda kendinizle mücadele ediyorsanız ya da bu konuda zaman zaman kendinizle mücadele etmekte yetersiz olduğunuzu düşünüyorsanız;

eğer Kutsal Ruh'u kederlendirmekten korkuyorsanız,

eğer Mesih'teki lütuf ve sevinçte büyüme konusunda gayretiniz varsa ya da zaman zaman bu konuda geride kaldığınızı düşünüyorsanız;

eğer kurtuluş güvencenizden emin bir şekilde yaşıyorsanız ya da zaman zaman bu konuda zayıf olduğunuzu görüyorsanız;

eğer kutsallık sizin için kişisel bir disiplin meselesi olarak uğraştığınız bir konu ise ya da bu konudaki yetersizliğini de görebiliyorsanız,

eğer dua, Kutsal Kitap, paydaşlık, hizmet, merhamet, adalet, sevgi, bağışlamak, kilise, tanıklık, pak dindarlık v.s. Konularda kendinizi tartıyorsunuz, kendinizi sınıyorsunuz ya da daha etkin olmak konusunda düşünüyorsunuz;

eğer "daha iyi bir eş, daha iyi bir ebeveyn, daha iyi bir arkadaş, daha iyi bir komşu, daha iyi bir işçi v.s. olabilirdim" diye özeleştiri yapmakla meşgulseniz;

eğer bütün bunları arzuladığınız şekilde her zaman başaramıyorsanız ama bütün bunlarla zaman zaman da olsa kendinizi uğraşır buluyorsanız;

eğer yine de bütün bunlar sizin öncelikleriniz ve kaygılarınız ise, bir şekilde 'kutsallık' konusu yaşamınıza girmiş demektir.

Bu durumda güçlüklerinize rağmen Kutsal Kitap'a dayalı bir imanı etkin kılmak konusunda meşgul birisinizdir.

Böyleleri Mesih benzerliğinde bir yaşam için kendi zayıflıklarını görmeye hazırdır. Mesih'teki düşünceyi edinmede gayretlidir. Bu yüzden de böyleleri kendi zayıflıklarının ve günahkarlıklarının farkında olmayı ararlar. Böyle bir imanlı kişi alçakgönüllü bir yürekle itiraf etmeye hazırdır ve değişmek için gayretlidir.

Hristiyan adını taşıyan pek çok kimse, iman ile itaatsizlik arasındaki sınırın her iki tarafına da gidip gelirler. Ama **eğer 'Tanrı'nın kim olduğu'** konusunu sürekli olarak göz önünde tutmaya çalışırsak, **'bana göre Tanrı'nın ne olduğu'** şeklindeki hatalı bir bakış açısından kendimizi koruyabiliriz.

Bu iki bakış açısının yaşamlarda edindiği en belirgin fark, birinde günaha karşı hassasiyet varken diğerinde günahın uyuşturucu etkisi belirgindir. Birinde **'Kelim'a Tanrı'nın kim olduğu'** konusu günahı itiraf etmeyi ve ruhsal disiplin ile yaşamayı getirirken; bir diğerinde günahın bilgi anlamında haberdar olmaya rağmen, sanki Tanrı bizim günahımızı önemsemiyor gibi yaşamak söz konusu olur.

Dünya karşısında yenilmiş olarak yaşayan bir kişi ile zaferli yaşamaya çalışan kişi arasında böyle bir ayırım göze çarpar. Biri Kutsal Ruh'u yaşamında tecrübe eder ve Ruh'un meyvesini tadar; bundan da öte Tanrı'nın gücünün, esenliğinin zevkini çıkararak yaşar. Luka 8. Bölümdeki şu iki farklı kişi bu konuda örnekler:

Luka 8:14 Dikenler arasına düşenler, sözü işiten ama zamanla yaşamın kaygıları, zenginlikleri ve zevkleri içinde boğulan, dolayısıyla olgun ürün vermeyenlerdir.
15 İyi toprağa düşenler ise, sözü işitince onu iyi ve sağlam bir yürekte saklayanlardır. Bunlar sabırla dayanarak ürün verirler."

Yani "*Kendinize dikkat edin! Yüreklerniz sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın kaygılarıyla ağırlaşmasın*" diyen uyarı her imanlı kişi için önemlidir (Luka 21:34-35).

Yani dikkat etmeksek, "Söz'ü işittiği halde dünyanın çekiciliği peşinden giden" kimselere benzeyebiliriz (Luka 8:14). Bu konuda diğer bir ayetin ne dediğini hatırlayın (Vahiy 3:14-22):

I.Timoteyus 6:9 Zengin olmak isteyenler ayartılıp tuzağa düşerler, insanı çöküşe ve yıkıma götüren birçok saçma ve zararlı arzulara kapılırlar.
10 Çünkü her türlü kötülüğün bir kökü de para sevgisidir. Kimileri zengin olma hevesiyle imandan saptılar, kendi kendilerine çok acı çektirdiler.

Eğer 'Tanrı'nın kim olduğu' konusuna bakan bir iman ile devam etmeye çalışıyorsanız, Tanrı bilgeliğini de edinmeye çalışmış olursunuz. Çünkü bu durumda '*bana göre Tanrı...*' düşüncesi değil de '*Kutsal Kitap'a göre Tanrı*' düşüncesi sizin önceliğiniz olmuştur. Gerçek şu ki, bize açıkladığı sözüne göre Tanrı'yı tanımak, aynı zamanda insanın kendisini tanıması anlamına gelir.

Tanrı'yı tanıdıkça, O'nun işlerini, emirlerini, karakterini, yasaklarını ve O'nun vaatlerini anladıkça, kendimizin kim olduğunu daha iyi anlarız. Bu durumda kendi yaşam sınırlarımızı belirleyen şey '*bana göre Tanrı, bana göre Kutsal Kitap...*' şeklinde bir bakış açısı olmayacağı için kendi aklımıza (Meseller 3:5, Romalılar 8:7) ve kendi yüreğimize (Yakup 1:14-15, Tekvin 6:5, Yeremya 17:9) dayalı seçimler bizlere korkutucu gelmeye başlar. Çünkü Tanrı'yı hoşnut eden yolda devam etmek yüreğimizin kaygısı ve önceliği olmadıkça, etkin bir iman yaşamı, yaşama etkiyen Tanrısal bir kutsallık da olmayacaktır.

Kendi aklına ve kendi duygularına güvenen Petrus'u ya da diğer öğrencileri hatırlayın (Markos 14:27-31)...

Bu durumda kendimizi tamamlamak için (*Tanrı'yı hoşnut eden bir iman yaşamı için, Tanrı suretinden yenilenmiş bir kutsallık için*) her gün Kutsal Yazılar'a dönmek durumundayız.

Aksi takdirde benlik yaşamının '*aldatıcı tutkularla yozlaşan eski yaradılışı*' nasıl Mesih'in çarmihına gerebiliriz ki (Efesliler 4:22-25)? Aksi takdirde benlik yaşamı şeytanın ayartılarına düşmek için zaten hazırdır (Tekvin 3:13, Yuhanna 8:44, Vahiy 13.14).

Öyleyse önümüzdeki yol açıktır: Kutsal Kitap'ı sürekli okumak, Kutsal Yazılar'a dayanan bir düzenli bir dua hayatını korumaya çalışmak; Tanrı'yı tanımakta –RAB korkusu gerçek bilgeliktir- ilerlemeye gayret etmek; Tanrı'nın ev halkı ile birlikte kendimizi duaya ve paydaşlığa vermek,

Tanrı'nın kilisesine ve dünyaya Mesih'in merhametini, hizmetini, esenliğini götürmek için çalışmak... Ve her durumda kendimizi düşebilen başka insanlarla değil, Mesih'le mukayese etmek –yani her zaman kutsal örneğe bakmak...